

Repensar el vincle rural-urbà per a la transformació del sistema alimentari

LES CLAUS

OC Oficina Conjunta de
AS l'Alimentació Sostenible

 Generalitat
de Catalunya

 Ajuntament de
Barcelona

 Pla Estratègic
Metropolità
de Barcelona

 Prodeca
Promotora dels aliments catalans

Jornada PATT

Palau Robert

9 d'abril de 2024

ÍNDEX

1

Presentació, pàgina 2

L'alimentació, un repte global amb arrels locals, pàgina 4

Cap a un sistema alimentari més sostenible, pàgina 6

La connexió rural-urbana al centre de les polítiques alimentàries, pàgina 8

L'alimentació i el canvi climàtic: entre l'emergència i l'oportunitat, pàgina 10

Reconstruir l'imaginari rural, pàgina 12

Satisfer la demanda de la ciutat, pàgina 14

Innovar en la governança territorial, pàgina 16

Els vincles afectius, la clau per connectar el món rural i l'urbà, pàgina 18

El compromís de les institucions per l'alimentació sostenible, pàgina 20

Més informació i crèdits, pàgina 22

Presentació

2

Una jornada organitzada per l'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible reuneix experts i expertes de l'àmbit acadèmic, professional i institucional del sector agroalimentari al Palau Robert, per debatre sobre la interdependència entre el món rural i l'urbà i les seves implicacions en la transformació del sistema alimentari.

L'acte, sota el títol '**Repensar el vincle rural-urbà per a la transformació del sistema alimentari**', és una trobada per reflexionar sobre la necessitat de reforçar el binomi rural-urbà, les idees preconcebudes de la ruralitat des de la urbanitat, la demanda alimentària d'una metròpoli que concentra les persones a alimentar i la relació d'aquesta amb els territoris productius, els reptes logístics de la distribució, els ponts entre l'agenda rural i la urbana, el compromís metropolità de la Barcelona del demà i el paper que juga la pagesia en tot això.

Jornada sobre el vincle rural-urbà celebrada al Palau Robert (imatge: Alba Irigoyen Gómez)

La jornada tècnica s'emmarca en el Pla Anual de Transferència Tecnològica (PATT) del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (DACC) de la Generalitat de Catalunya, i està impulsada per l'**Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible (OCAS)**, un organisme format per la Generalitat de Catalunya (el DACC i l'empresa pública Prodeca), l'Ajuntament de Barcelona i el Pla Estratègic Metropolità de Barcelona (PEMB).

3

L'estructura de l'esdeveniment consta de parlaments institucionals a l'inici i al final, una ponència per tractar la temàtica principal, una pausa per fer xarxa i esmorzar a base d'aliments sostenibles, una sèrie de diàlegs dinamitzats per la periodista Anna Zaera -per tirar dels fils de la ponència-, i una xerrada de tancament -per acabar de teixir tots els elements compartits-.

Esmorzar sostenible a càrrec de Càtering Tsuru (imatge: La Clara Comunicació)

L'alimentació, un repte global amb arrels locals

La inauguració de la jornada corre a càrrec de **Carmel Mòdol**, secretari d'Alimentació del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, que aporta una visió general dels problemes i reptes als quals s'enfronta el sistema alimentari actual, i **Lidón Martrat**, coordinadora de l'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible (OCAS).

4

Lidón Martrat i Carmel Mòdol presentant la jornada (imatge: Alba Irigoyen Gómez)

Al llarg de la història, l'economia circular ha estat intrínsecament lligada a la subsistència, amb explotacions agràries familiars que proveïen les necessitats bàsiques. No obstant això, el progrés ha conduït a una transició cap a models de producció a gran escala, augmentant la complexitat del sistema i generant problemes de viabilitat i rendibilitat. En un món amb una població en constant creixement i una demanda d'aliments ininterrompuda, el sistema productiu actual s'enfronta a un desafiament crucial: garantir l'accés a una alimentació saludable i sostenible per a tothom. Les ciutats, on resideix la major part de la població, presenten limitacions d'espai per a la producció d'aliments, evidenciant la necessitat de revaloritzar el món rural i el paper de la pagesia. A nivell mediàtic, aquests temes solen quedar eclipsats per altres com l'habitatge, l'atur o la salut, excepte en el cas de les mobilitzacions del sector agrari, que posen de manifest la urgència d'atendre aquestes qüestions.

Mòdol exposa l'exemple dels Estats Units, que han reconegut la importància d'una alimentació saludable impulsant -amb èxit- els mercats de pagès. A Catalunya tenim un bon punt de partida, donat que la dieta mediterrània ofereix un model d'alimentació saludable i sostenible per se que pot ser la clau per afrontar aquest repte dels sistemes alimentaris globals.

Fomentar la col·laboració entre el món rural i l'urbà, per a la producció i distribució d'aliments, i augmentar la conscienciació social, sobre la importància de la pagesia i una alimentació saludable i sostenible, són accions necessàries per garantir el futur de les properes generacions.

Cap a un sistema alimentari més sostenible

6

Agafant el fil del que introdueix Carmel Mòdol, les ciutats concentren la meitat de la població mundial. D'acord amb el que diu la FAO, això vol dir que a les zones urbanes es consumeix més del 70% dels aliments produïts a tot el món, una tendència que va en augment de cara al 2050, quan es preveu que el 75% de la població mundial sigui urbana. Aquest fet atorga a les ciutats una gran responsabilitat i capacitat per generar un nou discurs que promogui el canvi cultural i la transformació del model alimentari.

Mercabarna, centre d'aprovisionament d'aliments frescos a les zones urbanes (imatge: Alba Irigoyen Gómez)

El pes de les ciutats és indiscutible, però si observem el món rural, ens adonem que necessita oportunitats econòmiques i un gran reconeixement pel seu paper vital en la producció d'aliments, per tal que les ciutats puguin accedir a aliments de qualitat, saludables, frescos, locals i de temporada. És aquí on la pagesia juga un rol fonamental. Davant d'aquesta complexitat, cal teixir una xarxa sòlida entre el camp i la ciutat. Aquesta relació ha d'estar basada en la confiança, la cooperació i la reciprocitat, per tal de contribuir a revitalitzar les economies locals, així com a preservar la biodiversitat i els recursos naturals de l'entorn. Per abordar tots aquests reptes calen polítiques alimentàries amb un enfoc sistemàtic i transversal, però sobretot institucions que treballin conjuntament per impulsar-les. En aquest context sorgeix l'**Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible (OCAS)**, un esforç lloable de la **Generalitat de Catalunya (DACC i Prodeca)**, de l'**Ajuntament de Barcelona (Polítiques Alimentàries Urbanes)** i del **Pla Estratègic Metropolità de Barcelona (PEMB)** per alinear les seves polítiques alimentàries i promoure els projectes emmarcats en l'Estratègia Alimentària de Catalunya, l'Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible Barcelona 2030, i la Missió Alimentació Saludable del Compromís Metropolità 2030 més la Carta Alimentària de la Regió Metropolitana (CARM). Lidón Martrat, coordinadora de l'oficina, destaca que l'OCAS és "una eina de governança de baix a dalt i col·laboració innovadora, que pretén sumar esforços de les diferents institucions per a la transformació del sistema alimentari cap a un model més sostenible."

La connexió rural-urbana al centre de les polítiques alimentàries

8

Parc Agrari del Baix Llobregat (imatge: Alba Irigoyen Gómez)

Un dels eixos centrals d'actuació de l'OCAS és fomentar el restabliment del vincle rural-urbà per a impulsar la transformació del sistema alimentari, en base al que s'estableix a les diferents estratègies alimentàries en les quals s'emmarquen les accions de l'oficina.

L'Estratègia de l'Alimentació de Catalunya (EAC) pretén fomentar aquesta connexió, reconeixent la importància de la pagesia i del desenvolupament rural sostenible, per garantir la seguretat alimentària i la cohesió territorial. L'EAC també promou circuits curts de comercialització i la venda directa dels productes locals als mercats urbans, i impulsa iniciatives per apropar productors rurals i consumidors urbans.

L'**Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible Barcelona (EASSB) 2030** té com a objectiu principal transformar el sistema alimentari de la ciutat, per aconseguir un triple benefici per a la salut global de les persones, de les economies i del planeta. Un dels aspectes en el que l'Estratègia posa èmfasi és l'enfortiment del vincle rural-urbà, destacant el potencial de l'agricultura urbana i periurbana per crear espais verds, fomentar la cohesió social i generar oportunitats econòmiques. Pel que fa a la pagesia, busca millorar les seves condicions, garantint una vida digna i relleu generacional. També planteja mesures per a connectar productors rurals amb consumidors urbans, com ara promoure la venda directa d'aliments locals, fomentar la creació de mercats verds i de pagès, o educar la ciutadania sobre la importància de consumir local, ecològic i de temporada; en definitiva, l'EASSB2030 fomenta un model de producció, distribució i consum que sigui beneficiós per a l'economia local, la pagesia, la sobirania alimentària i la cultura gastronòmica.

La **Missió d'Alimentació Saludable del Compromís Metropolità 2030**, impulsada pel Pla Estratègic Metropolità de Barcelona, vetlla perquè tothom (i arreu) tingui accés a una alimentació més saludable i sostenible, essent la proximitat un element clau que la Carta Alimentària de la Regió Metropolitana (CARM) identifica com a factor de cohesió territorial i de transformació del sistema alimentari.

L'alimentació i el canvi climàtic: entre l'emergència i l'oportunitat

10

A la ponència principal de la jornada, **Enric Tello Aragay, catedràtic de la Universitat de Barcelona i expert en sostenibilitat de sistemes agroalimentaris i paisatges agraris**, es pregunta si som el que mengem. En el desenvolupament de les seves idees, posa èmfasi en la necessitat de reconnectar el camp i la ciutat per aconseguir que la producció sostenible d'aliments sigui rendible per a la pagesia. Durant la seva intervenció, dona les claus per afrontar l'emergència climàtica des de l'agroecologia amb reflexions que es comparteixen tot seguit. Aquestes reflexions són el punt de partida dels col·loquis posteriors en els que van participar veus molt diverses.

Enric Tello Aragay parlant de sistemes alimentaris i crisi climàtica (imatge: Alba Irigoyen Gómez)

Tello parteix del fet que “transformar el sistema alimentari és crucial per a afrontar la crisi climàtica i construir un futur més sostenible”, en un context en el qual el sistema actual genera el 34% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle globals. A més, està associat a la degradació del sòl, la pèrdua de biodiversitat i la contaminació de l'aigua. Per tant, l'agroecologia emergeix com una solució potent i viable, una pràctica que mira de reproduir els processos naturals per a regenerar el sòl, preservar la biodiversitat i produir aliments de manera sostenible.

11

Podem dir que les pràctiques agroecològiques aporten beneficis com:

- La reducció de gasos d'efecte hivernacle, promovent la captura de CO₂ de l'atmosfera i emmagatzemant-lo al sòl.
- La retenció d'aigua al sòl, reduint la necessitat de reg i la contaminació hídrica.
- La proporció d'hàbitats per a pol·linitzadors com les abelles, essencials per a la producció d'aliments.

I que la transició cap a un sistema agroalimentari agroecològic requereix un canvi estructural profund que fomenti:

- La reducció del malbaratament d'aliments, donat que un terç dels aliments produïts es perd, mentre que milions de persones pateixen fam.
- L'adopció d'una dieta més sostenible i saludable, basada en aliments d'origen vegetal i un menor consum de carn.
- La revalorització de la pagesia, garantint preus justos als agricultors i creant models de negoci agroecològics viables.

Organismes científics com el Grup Intergovernamental sobre el Canvi Climàtic (GICC), o en anglès Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), i la Plataforma Intergovernamental sobre Biodiversitat i Serveis Ecosistèmics, Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services (IPBES) en anglès, avalen el potencial de l'agroecologia com a solució esperançadora per a mitigar el canvi climàtic i garantir la seguretat alimentària. Implementar-la a gran escala requereix un compromís polític, econòmic, científic i social, així com una governança participativa en la que l'OCAS té un paper clau, tal i com va manifestar Tello.

Reconstruir l'imaginari rural

12

En el bloc sobre el **marc cultural**, tres referents del món rural i urbà -**Laia Batalla i Carrera, biòloga i directora de l'Escola de Pastors i Pastores de Catalunya; Martí Sales i Sariola, escriptor, traductor i músic; i Rosa Cerarols Ramírez, geògrafa, antropòloga i investigadora**- exploren què envolta la ruralitat, analitzant els reptes que afronta i les possibles solucions per a un futur més sostenible.

Anna Zaera, Laia Batalla, Rosa Cerarols i Martí Sales dialogant sobre marc cultural (imatge: La Clara Comunicació)

'Ruralitat' és un terme que no té una definició única ni estàtica, que ha evolucionat d'una imatge tradicionalment associada a l'agricultura, la ramaderia i la vida rural, cap a una concepció més diversa i complexa. Però aquesta construcció de l'imaginari rural ha estat, en bona part, influenciada per una mirada des de la ciutat. En un món, cada vegada més urbanitzat, sorgeix la necessitat urgent de repensar la nostra relació amb el camp i el sistema alimentari.

Batalla destaca que la ruralitat ha estat envaïda per la urbanitat, tant en l'àmbit laboral com en la imaginació popular, i assenyala que les ciutats han tingut històricament un paper central en la configuració de la imatge del camp. Cerarols subratlla la complexitat de la ruralitat, fortament lligada a factors socials, econòmics i culturals, i argumenta que cal rebatre aquest imaginari i construir un nou relat que reflecteixi la realitat rural de manera més justa i equitativa. Sales advoca per desfer la dicotomia urbà-rural, posant en relleu la relació que establím amb el nostre entorn; afegeix que la batalla per redefinir la ruralitat passa per la comunicació, recuperant el flux d'informació i donant veu a les alternatives existents.

Les tres veus coincideixen en la necessitat de buscar solucions concretes per transformar el sistema alimentari. Laia Batalla esmenta projectes com Eixarcolant, L'Aresta i Ramaderes de Catalunya com a exemples inspiradors. Rosa Cerarols destaca l'economia social i solidària com a alternativa viable. Martí Sales emfatitza la lluita contra la globalització i el neoliberalisme, promovent l'autosuficiència i el treball en comunitat, i recuperar els processos històrics i els relats que han donat forma a la nostra percepció de la ruralitat.

El replantejament del marc cultural que envolta la ruralitat és crucial per a construir un sistema alimentari més just i sostenible. Des del públic es recorda que els problemes col·lectius se'ls ha de fer front políticament, al que Àlvaro Porro, ex-comissionat d'Economia Social, Desenvolupament Local i Política Alimentària de l'Ajuntament de Barcelona i impulsor de l'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible, afegeix que des de la política pública es podria fer molt més. En conclusió, cal un treball conjunt que involucri a tots els actors socials, des de la deconstrucció de l'imaginari rural fins a la implementació d'alternatives concretes.

Satisfer la demanda de la ciutat

14

En el segon bloc, experts en la **producció, distribució i consum** de productes agroalimentaris a Catalunya debaten sobre els reptes i solucions de la cadena alimentària a nivell de sostenibilitat, així com la capacitat de la pagesia catalana per satisfer la demanda de la ciutat i les alternatives que existeixen per aconseguir-ho.

Anna Zaera, Íngrid Buera, Llorenç Llop i Gilad Buzi dialogant sobre producció, distribució i consum (imatge: La Clara Comunicació)

El debat engega amb una pregunta gens fàcil de respondre: pot la pagesia catalana satisfer la demanda de la ciutat? Segons **Íngrid Buera, directora de Màrqueting i Relacions Institucionals de Mercabarna**, a Catalunya, actualment només produeix el 30% de les hortalisses que es consumeixen i s'exporta molta fruita, però per contra el consum d'ambdós ha baixat. **Gilad Buzi, pagès ecològic i cofundador de l'Associació de Productores Agroecològiques de Catalunya**, argumenta que la destrucció de l'estructura productiva local dificulta que Catalunya pugui alimentar-se per si mateixa i que,

per aconseguir-ho, caldria diversificar la producció; també reclama canvis estructurals profunds que permetin fer front als sistemes alimentaris globals i apostar pels locals. Dona, com a exemple, el canvi de la Llei d'arrendament de terres i també menciona un possible proteccionisme i reforç del consum de temporada. **Llorenç Llop, president de la Federació d'Empresaris Productors de Venda de Proximitat a Catalunya**, parla d'eines com el segell de Venda de Proximitat i la Llei de Compra Pública per apostar per la producció local; afegeix que abastir tota Catalunya en un futur seria possible amb una planificació adequada dels cultius. Buera afirma que la sobirania alimentària és possible si es treballa, perquè "hi ha terra suficient per conrear i satisfer la demanda interna."

Pel que fa a les xarxes de distribució col·lectiva com a alternativa, Buzi creu que no són la solució al problema alimentari, una qüestió molt més complexa que requereix canvis estructurals en el sistema alimentari. Cal mirar més enllà i tenir en compte l'externalització dels costos sanitaris, ambientals i socials front la demanda del consumidor que busca productes "bons, bonics i barats", al que sovint respon l'alimentació brossa. Buera afegeix que el preu no hauria de ser l'únic factor de decisió a l'hora de comprar aliments i que cal més sensibilització sobre els productes ecològics, que sovint el consumidor no percep de major qualitat pel bon producte convencional que hi ha a Catalunya. Buera també destaca el paper de Mercabarna com a plataforma per facilitar la venda directa dels productes dels pagesos als detallistes.

Des del públic es va incidir en la necessitat de polítiques transformadores, justes, decolonials i antiracistes, que facilitin l'accés a la terra per part de la jove pagesia.

En conclusió, el debat va posar de manifest els reptes que afronta Catalunya per aconseguir un sistema alimentari més sostenible, però també va mostrar la voluntat dels diferents actors implicats de treballar conjuntament per trobar solucions a nivell de:

- Producció: planificar els cultius per satisfer la demanda local, fomentant l'agricultura ecològica i de proximitat.
- Distribució: impulsar la venda directa, escurçant la cadena de distribució i reduir els costos logístics.
- Consum: promoure una educació alimentària que valori la qualitat i els productes locals, sensibilitzant sobre els impactes socials i ambientals del sistema alimentari global.

Innovar en la governança territorial

16

Al bloc sobre **agenda urbana, agenda rural**, amb la participació d'**Albert Puigvert Tuneu, gerent de l'Associació d'Iniciatives Rurals de Catalunya (ARCA)**, i **Irene Navarro Solé, tècnica del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona (PEMB)**, es posa l'accent en la importància d'un enfocament participatiu i innovador per a la governança territorial. En aquest sentit, l'Agenda Rural de Catalunya, sorgida d'un procés participatiu en el que han intervingut 1200 persones, s'alça com un exemple d'aquest model. "Esperem que sigui una eina de governança innovadora que permeti la interacció entre govern, societat i legislació", expressa Puigvert, al qual afegeix que "les prioritats de l'Agenda Rural de Catalunya de l'eix alimentari són el relleu generacional, l'accés a la terra i la diferenciació de la petita i mitjana empresa per a la generació de comunitat, a més de l'acció en el consum i la comercialització."

Anna Zaera, Albert Puigvert i Irene Navarro dialogant sobre agenda urbana i agenda rural (imatge: La Clara Comunicació)

Navarro aprofita per destacar el Compromís Metropolità 2030, el nou pla estratègic de la regió metropolitana de Barcelona que busca impulsar un model de prosperitat basat en el coneixement i la innovació, reduir les desigualtats i convertir la regió en un referent en la lluita contra el canvi climàtic.

Un altre plantejament interessant d'aquest diàleg és la possibilitat d'un pacte urbà-rural, aprofitant l'experiència de l'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible com a eina de governança que posa el focus en eixos com la connexió rural-urbana -ja esmentat en els primers paràgrafs-; elements com la participació social, empresarial i pública són clau. En aquesta mateixa línia, la Comissió Interdepartamental de Governança Rural és un exemple de treball conjunt. "Hi ha feina a fer amb els diferents nivells d'acord d'implementació", reconeix Navarro, afegint que l'objectiu és crear espais de referència i recuperar la Carta Alimentària de la Regió Metropolitana (CARM), que agrupa més de 100 entitats.

En definitiva, aquest bloc dels diàlegs posa de manifest la necessitat d'un enfocament holístic i transversal per a la governança territorial, on l'agenda urbana i l'agenda rural juguin un paper crucial en la construcció d'un futur més sostenible, just i pròsper per a tothom, pel que cal l'ajuda de les administracions, tal i com es reivindica des del públic. La participació ciutadana, la col·laboració entre sectors i la innovació són elements imprescindibles en aquest camí.

Els vincles afectius, la clau per connectar el món rural i l'urbà

18

La darrera conferència "Si volem un món rural viu, ens l'hem de menjar", a càrrec de **Neus Monllor, consultora agrosocial a AmaTerra, i Dirk Madriles, pastor i pagès**, posa sobre la taula una sèrie de reflexions i propostes per a repensar la relació entre el món rural i l'urbà, amb l'objectiu de construir un futur més sostenible i just.

Dirk Madriles i Neus Monllor reflexionant sobre el món rural viu (imatge: La Clara Comunicació)

Un dels punts centrals de la seva intervenció és la importància del vincle afectiu entre les persones i el món rural. Segons els ponents, aquest vincle, que tradicionalment ha estat molt fort, s'ha anat perdent en els últims anys, amb conseqüències negatives tant per al món rural com per a l'urbà. Per a recuperar-lo, caldria fomentar una relació més afectiva amb els aliments, valorant la seva procedència, la forma de producció i els beneficis per a la salut de les persones i del medi ambient. A més, es destaca la importància de la comunicació i la mobilització per a aconseguir un canvi real.

La conferència també aborda la necessitat de repensar el model agroalimentari actual, que està basat en l'especialització, la intensificació i la globalització. Aquest model, segons els ponents, ha tingut un impacte negatiu tant en el medi ambient com en les economies locals. En el seu lloc, es proposa explorar models alternatius que siguin més sostenibles, justos i resilents. En aquest sentit, es destaca la importància de la retroinnovació, que consisteix en recuperar i adaptar coneixements i pràctiques tradicionals a les necessitats actuals.

19

Per a fer possible el canvi de model agroalimentari, es remarca la necessitat de crear infraestructures que facilitin l'accés a productes frescos i de qualitat per part d'una població metropolitana creixent. A més, es fa èmfasi en la importància de comptar amb eines que permetin a les persones i les comunitats rurals prendre decisions sobre el seu futur. En aquest sentit, es presenta l'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible (OCAS) com una iniciativa que pot contribuir a la consecució d'aquests objectius.

La conferència tanca insistint en la necessitat d'assumir una responsabilitat compartida per transformar el sistema alimentari. Això implica que tots els actors, des de la pagesia fins als consumidors i les administracions públiques, han de treballar conjuntament per a aconseguir un canvi real.

El compromís de les institucions per l'alimentació sostenible

La clausura de la jornada compta amb la presència d'**Ester Vidal, directora del servei d'Economia Social i Solidària i Alimentació Sostenible de l'Ajuntament de Barcelona**, i de **Joan Gòdia, director general d'Empreses Agroalimentàries, Qualitat i Gastronomia del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural**.

20

Ester Vidal i Joan Gòdia tancant la jornada sobre el vincle rural-urbà (imatge: La Clara Comunicació)

En la seva intervenció, Joan Gòdia posa de manifest la difícil situació que travessa el sector agrari, amb uns baixos ingressos i un escàs reconeixement social dels pagesos. Per pal·liar aquesta situació, el Govern ha impulsat mesures com el Pla Estratègic de l'Alimentació de Catalunya (PEAC) 2021-2026, que defineix les línies estratègiques per al sector; una altra eina és la Llei de l'Alimentació de Catalunya, que estableix un nou marc normatiu amb vocació transformadora i amb un enfoc integral del sistema alimentari de Catalunya, que té com a objectiu vetllar per la sostenibilitat en la producció, la transformació i la distribució dels aliments.

Per la seva banda, Ester Vidal destaca la importància de la col·laboració entre les administracions per a aconseguir un canvi en el sistema alimentari. En aquest sentit, reconeix la tasca de l'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible com a espai de treball conjunt entre agents diversos.

Vidal assenyala que el canvi de model alimentari serà un procés llarg i complex, però que ja s'estan donant passos en la direcció correcta. No obstant això, adverteix que, per a aconseguir un canvi real, cal incloure en el debat a més actors de la cadena alimentària. Un dels reptes clau, segons la directora, és facilitar l'accés a una alimentació sostenible per a tota la població.

En definitiva, la jornada posa de manifest la necessitat urgent de repensar el sistema alimentari actual per tal de fer-lo més just, sostenible i saludable. Això passa per revaloritzar el paper del món rural i la pagesia, impulsar la col·laboració entre tots els agents implicats i garantir l'accés a una alimentació de qualitat i sostenible per a tothom.

21

La sala Cotxeres del Palau Robert plena de bat a bat (imatge: La Clara Comunicació)

Més informació

Aquesta jornada tècnica PATT ha estat realitzada el 9 d'abril de 2024.

- En aquest enllaç, trobareu les diapositives en ppt i pdf de la presentació de l'expert Enric Tello Aragaray: [Som el que mengem? Reconnectar camp i ciutat per fer la producció saludable i sostenible d'aliments rendible per la pagesia](#)
- En aquest enllaç, trobareu més fotografies: [imatges de la jornada 'Repensar el vincle rural-urbà per a la transformació del sistema alimentari'](#)
- En aquest enllaç, trobareu les diapositives en pdf amb [el programa de la jornada, els/les ponents i el retrat de cadascú](#)
- En aquest enllaç, trobareu el vídeo de la jornada completa: [Jornada PATT 'Repensar el vincle rural-urbà per la transformació del sistema alimentari'](#)

22

Crèdits

Jornada organitzada per: **Lidón Martrat Sanfeliu**, coordinadora de l'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible (OCAS), i **Anna AnglÍ Piera**, **Marc Montlló Ribó**, **Carles Pujol Pons**, **Pau García Sánchez** i **Alba Irigoyen Gómez**, cos tècnic de l'OCAS, amb la col·laboració de l'equip del **Pla Anual de Transferència Tecnològica (Gencat-DACC)** i del **Palau Robert (Gencat)**

Acta de la jornada: **Marc Montlló Ribó**, tècnic de projectes de l'OCAS

Redacció i disseny del dossier: **Alba Irigoyen Gómez**, tècnica de comunicació de l'OCAS

Diapositives de la jornada: **Alba Irigoyen Gómez**

Imatges: **La Clara Comunicació** i **Alba Irigoyen Gómez**

Imatge de la portada: llicència **Creative Commons CC0**

Vídeo: equip tècnic del **Palau Robert**

L'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible és possible gràcies a:

23

**Departament d'Acció
Climàtica, Alimentació i
Agenda Rural**

Prodeca

